

บทอ่านที่ 1

1 คร 3:18-23

พี่น้อง จงอย่าหลงกลตัวเอง ถ้าท่านใดคิดว่าตนเองเป็นคนฉลาดในโลกนี้ ก็จงยอมเป็นคนโง่ ก็จะเป็นคนฉลาดอย่างแท้จริง เพราะความเฉลียวฉลาดของมนุษย์ในโลกนี้เป็นความโง่เขลาเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า ดังที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พระองค์ทรงจับคนฉลาดด้วยอุบายของเขาเอง” และยังมีเขียนไว้อีกว่า “พระเจ้าทรงทราบว่าความคิดของคนฉลาดเป็นสิ่งไร้ประโยชน์” ฉะนั้น อย่าให้ใครยกเอามนุษย์มาอวด เพราะทุกสิ่งเป็นของพวกท่าน เปาโลก็ดี อปอลโล เคพาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งปัจจุบัน หรือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ดี ทุกสิ่งล้วนเป็นของพวกท่าน แต่พวกท่านเป็นของพระคริสต์และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า

พระวรสาร

ลก 5:1-11

วันหนึ่ง พระเยซูเจ้าทรงยืนบนฝั่งทะเลสาบเยนเนซารेत...พระองค์ทอดพระเนตรเห็นเรือสองลำจอดอยู่ริมฝั่ง ชาวประมงกำลังชักอวนอยู่นอกเรือ พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่งซึ่งเป็นของซีโมน ทรงขอให้เขาลอยเรือออกไปจากฝั่งเล็กน้อย แล้วประทับสั่งสอนประชาชนจากเรือนั้น

เมื่อตรัสสอนเสร็จแล้ว พระองค์ตรัสแก่ซีโมนว่า “จงถ่วงเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด” ซีโมนทูลตอบว่า “พระอาจารย์ พวกเราทำงานหนักมาทั้งคืนแล้ว จับปลาไม่ได้เลย แต่เมื่อพระองค์มีพระดำรัส ข้าพเจ้าก็จะลงอวน” เมื่อทำดังนี้แล้ว พวกเขาก็จับปลาได้จำนวนมากจนอวนเกือบขาด เขาจึงส่งสัญญาณเรียกเพื่อนในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย พวกนั้นก็มาและนำปลาใส่เรือเต็มทั้งสองลำ จนเรือเกือบจม

เมื่อซีโมนเปโตรเห็นดังนี้ จึงกราบลงที่พระบาทของพระเยซูเจ้า ทูลว่า “โปรดไปจากข้าพเจ้าเถิด พระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าเป็นคนบาป” เพราะเขาและคนอื่น ๆ ที่อยู่กับเขาต่างประหลาดใจมากที่จับปลาได้มากเช่นนั้น ยากอบและยอห์น บุตรของเศเบดี ซึ่งเป็นผู้ร่วมงานกับซีโมนก็ประหลาดใจเช่นเดียวกัน พระเยซูเจ้าจึงตรัสแก่ซีโมนว่า “อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไป ท่านจะเป็นชาวประมงหามนุษย์” เมื่อพวกเขานำเรือกลับถึงฝั่ง แล้วละทิ้งทุกสิ่งติดตามพระองค์

ทั้งคืนชาวประมงผู้ชำนาญจับปลาไม่ได้เลย เมื่อพระองค์เสด็จลงเรือของเปโตร ทรงสอนประชาชนจากเรือของเขา และเมื่อสอนจบ ทรงสั่งให้เปโตรออกเรือออกไปในน้ำลึก ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เวลาจับปลา และที่สำคัญทั้งคืนยังจับปลาไม่ได้เลย เรื่องนี้ช่างผิวนประสาทและมีความชำนาญของเปโตรจริง ๆ และที่สำคัญคนที่สั่งก็ไม่ใช่วาประมง แต่เขาคือพระอาจารย์เจ้า เปโตรเชื่อฟัง เขาหย่อนอวนทวนกระแสประสบการณ์และความชำนาญของตน เพราะพระองค์ทรงสั่งและเขาก็จับปลาได้มากมายจริง ๆ พลังอำนาจของพระองค์เกินประสบการณ์ของเราแน่นอน เพียงเชื่อในพระองค์ และเดินตามหนทางของพระองค์เพื่อเป็นศิษย์ของพระองค์เท่านั้นเพียงพอ

วันที่ 6 กันยายน 2555

ลก.5.1-11

เมื่อหนึ่งร้อยปีมาแล้ว ชิสเตอร์ที่เป็นธรรมทูตชาวเยอรมัน เดินทางไปประเทศเนเธอร์แลนด์ ยังมีชาวยุโรปที่เดินทางในเรือกลไฟเป็นเวลาหลายเดือน ประสบภัยพิบัติในมหาสมุทรที่กว้างใหญ่เพื่อมาถึงประเทศต่างๆ. ความรักของพวกท่านช่างลึกล้ำนักในการอุทิศตนเพื่อพันธกิจแห่งความรอด

“ที่ลึก” เป็นสถานที่ที่ลึกกว่าที่ปกติ ต้องเดินทางไกลกว่าที่เรามองเห็นด้วยตา เพื่อสัมผัสและบางทีก็หายเข้าไปในสิ่งที่ไม่รู้จักรและไม่แน่นอนด้วยความเสี่ยงต่ออันตรายสารพัน

“จงแล่นเรือออกไปที่ลึกและหย่อนอวนลงจับปลาเถิด ” เป็นพระคำรัสเชิญของพระเยซูเจ้า ซึ่งทรงเป็นช่างไม้ที่ตรัสกับนักบุญเปโตรซึ่งเป็นชาวประมงที่เชี่ยวชาญ. ขณะนั้น เปโตรไม่พร้อมที่จะเข้าใจ และทำตามคำสั่งของพระเยซูเจ้าที่ยืมเรือของท่าน เพื่อพระองค์สามารถเทศน์สอนประชาชนที่อยู่ฝั่งทะเลสาบทิเบเรียสได้. พระสุรเสียงของพระองค์เป็นเช่นไรหนอจึงทำให้เปโตรเปลี่ยนแปลงชีวิตได้. ท่าน เคลื่อนตัวเองไปเหนือ ข้อจำกัดของความเข้าใจในสถานการณ์ที่จำกัด. มีประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเยซูเจ้า(PEG-personal-God-experience) สำหรับนักบุญเปโตรที่กลายเป็นศิลาซึ่งพระเยซูเจ้าทรงสร้างพระศาสนจักรขึ้นมา

อาศัยพระเจ้า ไม่มีขีดจำกัดในพระหรรษทานและพระพรที่อุดมสมบูรณ์. ให้เราเห็นความสำคัญของความเชื่อและความกล้าหาญที่ “ลึก

ล้ำ” ของคนรับใช้ของพระจิต (Servants of the Holy Spirit) ของอัคร
สาวก 4 ท่านแรก. ตลอดจนซิสเตอร์ชาวเยอรมันที่ไปถึงประเทศ
เนเธอร์แลนด์ มีขบวนการที่เดินทางไปประเทศต่างๆ และธรรมทูตทุกคน
มีคำกล่าวที่ว่า “เราไม่อาจอยู่ในน้ำตื้นได้ เพราะเราจะจับปลาได้
ดีที่สุดใต้น้ำลึกเท่านั้น ” เราสามารถเดินทางเข้าไปในที่ลึกเพื่อมี
ความสัมพันธ์กับพระเจ้าขณะที่พระองค์ทรงเชื้อเชิญเราให้เหวี่ยงแหไป
ในที่ลึก ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานการณ์เช่นไรก็ตาม